

[Arne Melchior]

problem, som man peger på. Her siger man bare: værsgo, regering, find ud af et eller andet, som ganske vist vil medføre en hel masse vanskeligheder. Vi har ikke selv nogen tanker om, hvordan dette »et eller andet« skal se ud. Det må være jeres opgave.

Så nemt er det faktisk ikke at fremsætte forslag i folketinget, og det ligner heller ikke det radikale venstre at slippe så nemt over det.

Steen Folke (VS):

Hr. Arne Melchior glædede sig over det store flertal af partier og folketingsmandater, der står bag en afvisning af dette forslag. Det overrasker selvfølgelig ikke os andre, at næsten alle EF-tilhængerpartierne her – og det er altså alle partier med undtagelse af det radikale venstre på den fløj – vil afvise et forslag, som vil indebære en mulighed for en øget offentlig debat om EF. Ganske vist siger alle de samme partier, at de sandelig i princippet er uhyre interesserede i denne offentlige debat, men når det kommer til i praksis at vedtage noget, som kunne give en større mulighed for denne offentlige debat, er man ikke med.

Jeg synes, det radikale forslag er et udmærket forslag. Det er klart, at det er begrænset, hvor meget det vil udrette, men jeg mener ikke, der er tvivl om, at det vil muliggøre en mere reel debat både her i folketinget og også uden for folketinget, hvis disse direktivforslag på et tidligt tidspunkt kommer til debat her i folketingsalen.

Jeg forstår godt, at regeringen i og for sig er tilfreds med markedsudvalgets funktion, for jeg mener, at hele den konstruktion, man har opbygget omkring beslutningsgangen i EF-sager, først og fremmest er til regeringens fordel. Man bryster sig så vældigt af den parlamentariske kontrol, der ligger i markedsudvalget, men den kontrol er sandt at sige ikke meget bevendt. Dels er sagernes behandling ofte så overfladisk, at der ikke bliver tale om en reel stillingtagen, dels er der som regel et automatisk flertal baseret på en akse mellem socialdemokratiet og venstre.

I visse sager mener jeg at behandlingen i markedsudvalget nærmer sig det farceagtige. Vi havde et eksempel for et par måneder siden, hvor det først efter gentagen udspørgen overhovedet fremgik, at en bestemt minister i

virkeligheden havde bedt om 5 forskellige mandater i en forelæggelse i markedsudvalget. Det var der overhovedet ingen i udvalget der havde fundet ud af, før det altså lykkedes at hive ud af den pågældende minister, at han i virkeligheden bad om mandat til 5 forskellige forhold. Det var gået igennem, hvis ikke der var nogen, der havde boret mere i den sag, ligesom stribevis af andre mandater bliver givet, uden at der sker nogen reel drøftelse i udvalget.

Jeg vil dog lægge mest vægt på det, som dette forslag måske kunne rette lidt op på, nemlig det afgørende problem, at disse direktiver kommer så sent i markedsudvalget, som tilfældet er. Det er jo i den aller-ellersidste ende af hele beslutningsprocessen, de forelægges markedsudvalget, hvorefter man i givet fald skal give mandat til forhandling af disse sager. På et tidspunkt, hvor hele løbet reelt er kørt, hvor der er taget stilling, hvor sagen har været forhandlet til ende i COREPER, kan markedsudvalget give sin tilslutning til det, nogle få dage før det endelige forhandlingsresultat formaliseres. Det mener jeg er en meget utilfredsstillende form.

Det er for meget skindemokrati, der er tale om, og der er trods alt i for høj grad tale om, at det foregår bag lukkede døre. Det er meget godt, at der er en vis debat i markedsudvalget, men den når altså ikke ud, på samme måde som en debat her i folketingsalen – og på et langt tidligere tidspunkt – ville nå ud. Derfor mener jeg, at man, hvis man virkelig mener noget med, at man ønsker en større offentlig debat om EF-sagerne, må støtte et initiativ som det radikale. Problemet er nok, at man kun erklærer denne store vilje til debat fra EF-tilhængerens side, men når det kommer til stykket, vil man ikke i praksis være med til at fremme den.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg må erklære, at det ikke passer, at CD – og det tilsvarende gælder sikkert de andre af hr. Steen Folke nævnte EF-tilhængerpartier – ikke vil støtte forslag om mere offentlighed i EF-debatten. Det passer simpelt hen ikke.

Hr. Steen Folke sagde jo selv til slut, at forslaget ikke indeholdt noget. Der foreligger ikke noget forslag at tage stilling til. Der fo-